

ת"פ 55932/03/21 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד תאמר סיאלאת

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 55932-03-21 מדינת ישראל נ' סיאלאת ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין: המאשימה:
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת
רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד טל נעים

נגד
הנאשמים:
1. תאמר סיאלאת באמצעות ב"כ עוה"ד רפאל
מכתבי
2. מאזן שאהין - טרם סיים.
3. מחמד חמיד - סיים.

גזר-דין
נאשם 1

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם 1 הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן הכולל **שלושה אישומים** כדלקמן:

במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם 1 בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413 + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 9.3.21 בשעה 20:30 גנבו הנאשם 1 ואחר רכב מסוג מאזדה, כאשר הנאשם 1 והאחר הגיעו אל המקום בו חנה הרכב, האחר נכנס פנימה, נהג ברכב הגנוב לכיוון מעבר חשמונאים בעוד הנאשם 1 נוהג לפניו ברכב מוביל שבבעלותו.

במסגרת האישום השלישי, הורשע הנאשם 1 בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413 + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 16.3.21 בין השעות 19:30 - 21:15 גנבו הנאשם 1 ואחר רכב מסוג מאזדה, כאשר הנאשם 1 והאחר הגיעו אל המקום בו חנה הרכב, האחר נכנס פנימה, נהג ברכב הגנוב לכיוון מעבר חשמונאים בעוד הנאשם 1 נוהג לפני ברכב מוביל שבבעלותו.

במסגרת האישום החמישי, הורשע הנאשם 1 בעבירות של גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413 + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.

בתאריך 17.3.21 בין השעות 20:00 - 21:30 גנבו הנאשם 1 ונאשם 2 רכב מסוג מאזדה, כאשר שניהם הגיעו אל המקום בו חנה הרכב, נאשם 2 נכנס פנימה, נהג ברכב הגנוב לכיוון מעבר חשמונאים בעוד נאשם 1 נוהג לפני ברכב מוביל שבבעלותו. בכיוון נסיעתם הוצב מחסום יזום של משטרת ישראל, אשר עצר את רכבי הנאשמים והם נעצרו. בטרם מעצרו, התנגד נאשם 1 לעיכוב, השתולל, קילל את השוטרים, ניער את גופו מצד לצד תוך שהוא מקשה על השוטרי לאזוק אותו. המשך העובדות מתייחסות לנאשם 2 בלבד.

ב. מתחמי ענישה:

התכליות העומדות אחר העבירות שאותן ביצע הנאשם 1 הן מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת הרכבים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי המכוניות מאותה גניבה, מניעת הפגיעה בתחושת הקניין והביטחון האישי שלהם ושל האזרחים בכלל, והנזק העקיף הכללי הנובע מכך הן לבעלי הרכבים, הן לחברות הביטוח, הן לשיעור פרמיית הביטוח לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות מלחמת חורמה בתופעה הקשה.

אני סבור, כי כל אירוע עברייני המתואר בכל אישום ואישום ראוי למתחם ענישה נפרד ואין לקבוע כאן מתחם ענישה כולל, שהרי מדובר בהתרחשות עבריינית שכל אחת ממנה עומדת בפני עצמה, במועדים שונים, שלכל בעל רכב גנוב אינטרס קנייני מוגן, נפרד משל חברו ובכל פעם מגבש הנאשם את יסודות העבירה בנפרד במנותק מההתרחשות באישום האחר. (ראו בעניין זה המבחנים שנקבעו על-ידי בית-המשפט העליון בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)).

אפנה אל גזרי-הדין הבאים במדד עונשי, אולם כל מקרה לנסיבותיו שיאובחן לקולה או לחומרה כדלקמן:

בע"פ 9184/08 פיראס נגד מדינת ישראל (27.5.09):

נדון עניינו של נאשם, בעל משפחה, **נעדר עבר פלילי**, אשר לאחר שמיעת ראיות נקבע שביצע **10 גניבות של כלי רכב, שני מקרים של ניסיון לגניבה**, בית-המשפט המחוזי גזר עליו **68 חודשי מאסר** בפועל ובית-המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע: "...הוא הנהיג חבורה שעסקה בדרך מתוחכמת בגניבתם של כלי רכב בישראל, ואלה הועברו לשטחי הרשות הפלסטינית, שם נמכרו לכל המרבה במחיר. תופעה זו קשה היא, הואיל ומעבר לעוגמת הנפש הנגרמת לבעלי הרכבים, כרוך בגניבות נזק אדיר לכלכלת המדינה. מזה זמן רב הפכה תופעה זו לנפוצה, ובה שולחים רבים את ידיהם מתוך רצון לזכות ברווח קל, בנסיבות אלה העונש שהושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי, אף שאינו קל, הנו הולם וראוי..."

ע"פ 7163/13 כסאוי נגד מדינת ישראל (3.8.14):

גניבת רכב, **שלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב**, אושר מתחם שבין **12 - 30 חודשי מאסר לכל אחת מן העבירות**, אך מדובר בחבירה יחד, מתוכננת ומורכבת של גניבות רכבים. נדונה ל - **4 שנות מאסר**.

רע"פ 2011/10 בדרן נגד מדינת ישראל (10.2.10):

גניבת רכב **אחת** וניסיון גניבה, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי נגזרו - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7577/17 נסיראת נגד מדינת ישראל (24.12.17):

נאשם, שהורשע לפי הודאתו בגניבת רכב, בפריצה לרכב, הוא ניתק את מחשב הרכב, חיבר אותו למחשב חלופי, נעצר בדרכו עם הרכב אל תחומי הרשות, צורף תיק נוסף של נהיגה בזמן פסילת רישיון, בעל הרשעה קודמת אחת, בעל 14 הרשעות תעבורה, תסקיר שלילי, נדון ל - **11 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (24.1.17):

אירוע פלילי **אחד** של גניבת רכב לאחר נטילת מפתחו הרכב מבעליו, צעיר, ללא עבר פלילי, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 9269/17 אבו עישא נגד מדינת ישראל (15.1.18):

גניבת רכב, נהיגה בפסילה, ניצל את העובדה כי הרכב הושאר מונע ובעליו עזב אותו, נכנס אל הרכב, נהג בו בדרך נמהרת ורשלנית, נמלט משוטר, לא ציית להוראת שוטר לעצור, תסקיר חיובי, נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 2054/18 **רבאיעה נגד מדינת ישראל** (12.3.18):

גניבת רכב, נהיגה פוחזת, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר, ללא עבר פלילי, תסקיר הממליץ על ענישה שיקומית, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 3776/13 **טקאטקה נגד מדינת ישראל** (27.5.13):

נדחתה בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי- מרכז, אשר דחה ערעור על חומרת עונשו של המבקש. המדובר בנאשם **בעל הרשעה קודמת**, אשר הורשע בסיוע לגניבת רכב, קשירת קשר לפשע והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש שבין **8 ל- 14** חודשי מאסר וגזר על המבקש **7 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וקנס בסך 2,500 ₪.

רע"פ 2216/14 **יוסיפיה נגד מדינת ישראל** (1.4.14):

נדחתה בקשה למתן רשות ערעור של המבקש, על פסק-דין בו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. המבקש הורשע בשני מקרים של **סיוע** לגניבת רכב ונדון לשישה חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו כדי **9 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13):

הנאשם נדון ל - **15 חודשי מאסר** בפועל בגין גניבת רכב **אחת**, נהיגה פוחזת ושב"ח.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **אל טורי נגד מדינת ישראל** (24.2.13):

הנאשם נדון בגין גניבת רכב **אחת** ל - **12 חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מן הערעור, וכך נעשה. דובר בצעיר, בעל תסקיר חיובי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 39243-03-17 **נאתי נגד מדינת ישראל** (19.9.17):

גניבת רכב, זיוף סימני זיהוי, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, הפרעה לשוטר, הליך שיקום מוצלח, נדון ל - **9 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ (מחוזי מרכז) 1533-02-11 אבו כף נגד מדינת ישראל (13.12.10):

נדון עניינו של מי אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בגניבתם בצוותא של **13 רכבים, בעל 12 הרשעות קודמות, בעל 10 חודשי מאסר על תנאי, עמד בראש הרכב עברייני. בית-משפט השלום גזר 84 חודשי מאסר בפועל, הפעיל 10 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, סה"כ 94 חודשי מאסר בפועל** יחד עם ענישה נוספת, קנס בסך 120,000 ₪. בית-המשפט המחוזי זיכה מעבירה אחת והפחית את העונש ל - **90 חודשי מאסר בפועל** (בצירוף הפעלת המע"ת בן עשרת החודשים).

עפ"ג 4594-12-11 **מצאורו נגד מדינת ישראל - גניבת רכב, פריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נדון ל - 18 חודשי מאסר.**

על כן, נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בכל אישום ואישום, הינו בין 8 - 24 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם 1 ביצע בצוותא חדא, **בהפרש של ימים ספורים, שלוש עבירות של גניבות רכבים**, כאשר הוא מגיע אל מקום הגניבה יחד עם אחר, אשר נכנס לרכבים הגנובים, נוהג בהם, בעוד הנאשם הנוהג ברכבו מלווה את הרכב הגנוב, לפניו. באירוע האחרון, כאשר נתפס בכף, הפריע לשוטרי במילוי תפקידו תוך שימוש בהתנגדות פיסית כפי שפורט לעיל.

זוהי עבריינות רכושית המחייבת ענישה מחמירה, אשר תרתיע את נאשם 1 מלשוב ולבצע עבריינות שכזו, תקבע בפניו אינטרס כלכלי שלילי, אשר ימחיש לו את אי הכדאיות של העיסוק העברייני שאותו בחר לעצמו, ואשר תתישב עם פסיקת בית-המשפט העליון המורה על ענישה מחמירה בעבירות שכאלה.

עבירות גניבת הרכבים הוכרו בפסיקה **כמכת מדינה** נוכח נפיצותן, הנזק הכלכלי הישיר הנגרם לבעלי הרכבים והנזק העקיף למנגנון הביטוחי, המוביל להעלאת פרמיות הביטוח.

עוד בדנ"פ 2316/95 עימאד גנימאת נגד מדינת ישראל, מט (4) 589 נקבע:

"בין השופטים לא התעוררה מחלוקת, כי **הגניבות של כלי רכב התרבו מאוד בשנים האחרונות. אנשים רבים הפכו את גניבות הרכב למקור פרנסה.** כלי הרכב הגנובים מופצים למכירה, בתחומי ישראל ומעבר לקו הירוק, לעתים תוך זיוף וטשטוש זהותם המקורית. כלי רכב רבים נגנבים לשם פירוק ועשיית שימוש בחלקיהם. מאפייניה הבולטים של תופעה עבריינית זו הם, שהמעורבים בה לרוב פועלים במסגרת כנופיות מאורגנות. החברים בכנופיה מחלקים ביניהם את העשייה העבריינית לשלביה. **ביצוע העבירות איננו כרוך בקשיים מיוחדים, גם הסיכון הקשור בביצוע איננו**

מופלג, ואילו הרווח הצפוי למבצעים הוא אדיר. שילוב הגורמים הללו מעודד את העבריינות ואת המעורבים בה. מבחינתו של הציבור מהווה התופעה העבריינית הזאת צרה צרורה. היא מסבה נזקים קשים לקורבנותיה הישירים (באלה כלולים, זולת בעלי כלי הרכב שרכושם נשלל מהם, גם רוכשים תמימים של שלל הגניבות). הנזקים שהיא מצמיחה למשק הלאומי הם עצומים. כן טמונים בה סיכונים, ישירים ועקיפים, לבטיחות התנועה ועקב כך - אף לשלומם ולבטיחותו של הציבור. בשל כלל המאפיינים הללו, ועקב נפוצותה היתרה, הפכה התופעה העבריינית הזאת ל"מכת מדינה". ודוק: איש מן השופטים אשר דנו בערר לא חלק על צדקת ההגדרה הזאת ועל החומרה הרבה הטמונה בתופעה העבריינית שאותה היא מייצגת."

וכן, בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיק עשור...כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

ובע"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 71383/04 מדינת ישראל נגד סאמי בן ראזק סרחאן (22.11.2004):

"עונשים קלים בשל עבירות רכב ובמיוחד בעבירות של גניבת רכב מהווים מסר הרתעתי שלילי. יש בכך אף מסר שלילי, מרפה ידיים, לרשויות אכיפת החוק המשקיעות מאמצים ומשאבים מרובים במניעה ובתפיסה של גנבי רכב, שכן מהמסר הזה משתמע כי המאמץ אינו מניב את התוצאה ההרתעתית הראויה, אם הוא מסתיים בסופו של דבר בענישה מופלגת לקולא. ענישה כזו סוטה ממדיניות ענישה ראויה, מהנחיות בית המשפט העליון ומכוונתו של המחוקק אשר גזר עונש של שבע שנות מאסר בשל העבירות הללו."

ב"כ נאשם 1 בטיעונו הדגיש את העובדה, כי לא היה זה נאשם 1, אשר פרץ פיסית אל תוך הרכב הגנוב ונהג בו, אלא שחלקו התמצה בהגעה אל המקום ובליווי האחר אשר נהג את הרכב הגנוב. ואולם, איני סבור, כי יש בנתון זה כדי הקלה בעונשו של נאשם 1, ויתכן שאף להיפך. נאשם 1 והאחר חילקו ביניהם תפקידים כדי להוציא את תוכניתם העבריינית אל הפועל ואין לעובדה שנאשם 1 לא ביצע את מעשה הפריצה גופו כדי הקלה בעונשו.

ב"כ נאשם 1 הפנה אל העובדה, שהאחר אשר ביצע יחד עם נאשם 1 את העבירות המתוארת לא הועמד לדין ולא קיבל את עונשו. ואולם, בהתאם לעובדות דנים אנו באחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, ואם הלה חמק מעונשו, הרי שכך אירע, כפי הנראה, משום שנאשם 1 לא גילה את זהותו ולא משום שהמאשימה פעלה מתוך אכיפה בררנית.

כמו כן, איני סבור, כי יש לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום, לפי טענת ב"כ נאשם 1, אלא שיש לקבוע את עונשו

של נאשם 1 בתוך המתחם, הגם שברף התחתון.

נאשם 1 הופנה אל שירות המבחן לקבלת חוות דעתו:

נמסר תסקיר, אשר סקר את תולדות חייו. הוא גדל במשפחה בעלת ערכים נורמטיביים, סיים 12 שנות לימוד, עבד לפרנסתו. נראה, כי המפגש עם גורמי אכיפת החוק והמעצר יצרו אצלו הרתעה. הוא הביע חרטה, צער, אכזבה עצמית ממעשיו ובושה כלפי משפחתו. הסביר, כי ביצע את העבריינות נוכח דחק כלכלי וחובות שצבר. הרושם שהתקבל כי הוא נעדר דפוסי עבריינות מושרשים ומגובשים, אך מגלה מודעות חלקית לבעייתיות העולה ממעשיו. ההמלצה היא להטיל על הנאשם 1 ענישה בדרך של עבודות שירות.

יצוין, כי אין לגזור אחידות בענישה מעונשו של נאשם 3, שאליו מתייחס האישום השישי בלבד, ואילו נאשם 2, אשר שותף לנאשם 1 באישום בודד טרם סיים את עניינו.

מנגד:

זהו נאשם צעיר, יליד 1999, **נעדר כל עבר פלילי**, שזו לו ההסתבכות הראשונה עם החוק. אכן, אין דינו של עבריין, אשר פיתח דפוסי עבריינות מושרשים, אשר נכנס מבעד לכותלי בית-הסוהר באופן תדיר, כדינו של נאשם, אשר עונש המאסר מוטל עליו לראשונה.

בנוסף, הנאשם 1 הורשע בעקבות הודאתו, ובדרך זו חסך זמן ציבורי נוכר.

במילותיו האחרונות הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו.

ד. מסקנה:

לאחר שבחנתי את כלל השיקולים דלעיל, באתי את המסקנה, כי נוכח חומרת המעשים, רצף ביצועם, החבירה יחד, העובדה כי מדובר ב"מכת מדינה", הרי שאין להימנע מהטלת ענישה בדרך של מאסר בפועל, אלא שהשיקולים הנותנים, שעיקרם גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, ההרשעה לפי הודאתו והאמור בתסקיר, יובילו לקביעת עונשו של נאשם 1 ברף התחתון.

המאשימה עתרה להטלת 30 חודשי מאסר בפועל ואילו נאשם 1 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על נאשם 1 ענישה בדרך של עבודות שירות, אך איני סבור כי במקרה העומד בפניי לא ניתן להימנע מענישה בדרך של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 17.3.21 עד 31.3.21. לשם כך, יתייצב הנאשם בתאריך 1.6.22 בשעה 09:00 בבית הסוהר הדרים כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות. עד למועד התייצבותו לריצוי עונשו יעמדו בתוקף התנאים המגבילים והערבויות ועם ההתייצבות יבוטלו והפיקדון יושב למפקיד.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבוד בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע הקשורה ברכבים.

ג. קנס בסך ₪ 5,000 או 60 ימים מאסר תמורתם, והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.7.22 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

נוכח החלטתי מתאריך 8.3.22, ובהעדר התייחסות של המאשימה, ולפי החלטתי מתאריך 14.3.22, איני מוסר כל הוראות חילוט ביחס לרכבו של הנאשם שמצוין בהודעת החילוט שהיא נספח לכתב-האישום.

ניתן היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, במעמד הצדדים.